

- **บทที่ 1**
ทั่วไป

1.1 ข้อบัญญัติส่วนที่เกี่ยวกับ "การรื้อถอนทำลาย" นี้ มีวัตถุประสงค์จะให้สมบูรณ์ในตัวเอง แต่เมื่อกล่าวถึงอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ เช่น นั่งร้าน, บันไดไต่, บันจัน (Derricks) , กว๊าน (Hoists) ฯลฯ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานรื้อถอนทำลาย จะต้องสร้าง, ติดตั้งตรวจสอบ, บำรุงรักษาและใช้งานให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการสร้าง, ติดตั้งตรวจสอบ, บำรุงรักษาและใช้งาน อุปกรณ์ดังกล่าวซึ่งได้ระบุไว้ในข้อบัญญัติส่วนที่เกี่ยวข้อง

1.2 ในงานรื้อถอนทำลายนี้ ถ้าขั้นตอนของงานตอนใดมีเทศบัญญัติ, ประกาศกระทรวงหรือข้อบังคับใด ๆ ซึ่งรัฐได้ตราไว้ จะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

1.3 ห้ามทำให้โครงสร้าง, ส่วนหนึ่งส่วนใดของโครงสร้าง, พื้นหรือค้ำยันชั่วคราว, นั่งร้าน, ทางเดินเลียบ (Sidewalk) เฝิงหรือสะพานหรืออุปกรณ์, เครื่องมือใด ๆ รับน้ำหนักเกินพิกัดที่ปลอดภัย หรือเกินหนึ่งในสามของแรงประลัย

1.4 จะต้องจัดทางเดินหรือถนนให้ผู้ปฏิบัติงานใช้รวมทั้งแนะนำเส้นทางในการใช้ทางเดินหรือถนนนี้จะต้องจัดให้มีแสงสว่าง ไม่มีขยะมูลฝอยหรือวัตถุอื่นที่กีดขวาง

1.5 ไม่ซึ่งมีตะปูตอกยื่นออกมา จะต้องถอนตะปูให้หมด หรือตอกให้ฝังจมเนื้อไม้ หรือตีพับและจะต้องกระทำทันทีหลังจากที่รื้อไม้ออกจากโครงสร้าง หรืออาจกองรวมไม้เหล่านี้ไว้เพื่อถอนตะปูหรือเผาทิ้งภายหลัง

1.6 ป้ายและสัญญาณไฟเตือนอันตราย

1.6.1 ในงานรื้อถอนทำลายทุกครั้งจะต้องติดป้ายเตือนอันตรายไว้รอบบริเวณ รวมทั้งกันรั้วไว้บริเวณทางผ่านเข้าออก โดยเว้นไว้เฉพาะที่ใช้เป็นเส้นทางเดินหรือขนย้ายวัสดุโดยแท้จริง

1.6.2 ในสภาพมืดครึ้ม จะต้องมีหลอดไฟหรือสัญญาณไฟกะพริบสีแดงติดไว้ที่รั้วกัน

1.6.3 เมื่อพักงาน ผู้รับเหมาต้องจัดยามไว้ห้ามประชาชนที่จะเข้ามาในบริเวณงานรวมทั้งคอยดูแลความเรียบร้อยของป้ายเตือนอันตราย, ไฟแสงสว่างและรั้วกัน

1.7 ผู้ปฏิบัติงานซึ่งใช้เครื่องสกดลม จะต้องสวมแว่นนิรภัย ซึ่งได้รับการทดสอบความแข็งแรงของเลนส์แล้ว โดยให้เป็นไปตามข้อบัญญัติความปลอดภัย ซึ่งว่าด้วยเรื่อง "เครื่องป้องกันอันตรายต่อ

ศีรษะ ดวงตาและการหายใจของผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม” และถ้าในบริเวณงานมีฝุ่นมาก ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมหน้ากากกรองฝุ่นด้วย

1.8 งานส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้แม่แรง ให้ดูหมวดที่ 4 บทที่ 4

1.9 ขนาดของไม้ซึ่งกล่าวไว้ในข้อบัญญัติส่วนนี้ ให้ถือตามขนาดที่ซื้อขายในท้องตลาด

• **บทที่ 2**

การเตรียมงาน

2.1 ก่อนจะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างซึ่งบางส่วนถูกไฟไหม้, น้ำท่วม, ถูกระเบิดหรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ จะต้องใช้แกงแรงหรือค้ำยันกำแพงตามข้อกำหนดของส่วนข้าราชการซึ่งเกี่ยวข้องหรือถ้าไม่มี ให้ปฏิบัติตามวิศวกรที่ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ

2.2 การตัดบริการต่าง ๆ

2.2.1 จะต้องปลดไฟบริการไฟฟ้าต่าง ๆ ในสิ่งปลูกสร้าง และตัดหรือปลดสวิทซ์ตัดตอนไฟฟ้าจากภายนอกก่อนที่จะเริ่มงานรื้อถอนทำลาย การตัดหรือปลดสวิทซ์ตัดตอนนั้น ผู้รับเหมาหรือเจ้าของทรัพย์สินจะต้องแจ้งให้การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ

2.2.2 จะต้องตัดบริการทางด้านแก๊ส, น้ำประปา, ใอน้ำ หรือบริการอื่นๆ โดยปิดวาล์วหรืออุดปลั๊กท่อหรือมิฉะนั้นให้มีบริการได้บ้าง โดยควบคุมการจ่ายจากภายนอกอาคารหรือที่ฟุตบอล ก่อนที่จะเริ่มงานรื้อถอนทำลาย แต่ละกรณีผู้รับเหมาหรือเจ้าของทรัพย์สินจะต้องแจ้งการประปานครหลวง, หรือบริษัทที่เกี่ยวข้องให้ทราบล่วงหน้าเพื่ออนุมัติหรือดำเนินการให้

2.3 ถ้าจำเป็นต้องใช้ไฟฟ้า, น้ำ หรืออื่น ๆ ในงานรื้อถอนทำลาย สายหรือท่อต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องเป็นแบบเดินใช้ชั่วคราว โดยเปลี่ยนแนวทางเดินใหม่ หรือป้องกันโดยมีครอบแข็งแรงครอบไว้ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์การหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องรวมทั้งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติหรือกฎหมายที่ควบคุมเกี่ยวกับเรื่องนี้

2.4 จะต้องถอดหน้าต่าง, ประตู ซึ่งเป็นกระจกออกก่อนจะเริ่มงานรื้อถอนทำลาย

2.5 จะต้องสร้างราวกันที่ช่องว่างซึ่งเปิดไว้ที่ผนังซึ่งทะลุออกนอกตัวอาคาร และอยู่สูงจากพื้นตั้งแต่ 90 ซม.ขึ้นไป การสร้างราวกันดังกล่าวมีข้อยกเว้นสำหรับชั้นอาคารที่กำลังรื้อถอนกันอยู่ หรือชั้นล่างสุด

2.6 ปล่องหรือช่องว่างที่เปิดวางไว้ที่พื้น ถ้าไม่ใช้สำหรับขนถ่ายสิ่งรื้อถอนลงจะต้องมีฝาปิดหรือล้อมด้วยราวกันหรือรั้วกันตกและขอบกันของตก

2.7 ยกเว้นงานสกัดช่องที่พื้นเพื่อใช้เป็นช่องขนถ่ายสิ่งรื้อถอนและช่องสำหรับทิ้งวัสดุ การเตรียมสถานที่ที่เก็บวัสดุ และงานเตรียมการรื้อถอนทำลายที่จำเป็นแล้ว การรื้อถอนทำลายกำแพงผนังและพื้นอาคารจะต้องขนทิ้งไปยังสถานที่เก็บวัสดุที่เตรียมไว้ ก่อนที่จะเริ่มลงมือรื้อชั้นล่างต่อไป ข้อกำหนดนี้ไม่บังคับเกี่ยวกับการรื้อโครงสร้างเป็นส่วน ๆ ซึ่งการรื้อนั้นได้เตรียมการไว้ดีแล้วในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ชีวิตผู้ปฏิบัติงานและทรัพย์สิน

• **บทที่ 3**

การป้องกันอันตรายต่อสาธารณะและบริเวณพื้นชั้นล่างสุด

3.1 ก่อนเริ่มงานรื้อถอนทำลาย จะต้องปิดกั้นหรือมีการป้องกันฟุตบอลหรือถนนที่อยู่ใกล้กับบริเวณงานตามที่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ถนนที่จะออกไปสู่ถนนหลวงจะต้องไม่มีสิ่งของหรือสิ่งกีดขวางใดๆวางเกะกะ

3.2 ถ้ำรื้อถอนทำลายสิ่งปลูกสร้างซึ่งสูงเกินกว่า 2 ชั้น หรือ 7.50 เมตร วัดจากระดับฟุตบาทหรือถนนและห่างจากขอบถนนตามแนวราบถึงสิ่งปลูกสร้างไม่เกิน 4.50 เมตรจะต้องสร้างหลังคาคลุมฟุตบาทตลอดแนวที่ใกล้กับสิ่งปลูกสร้างให้แข็งแรง และให้กว้างพอที่การสัญจรไปมาจะไม่ติดขัดหลังคาคลุมฟุตบาทดังกล่าวนี้จะต้องมีแสงสว่างโดยธรรมชาติหรือใช้หลอดไฟฟ้าให้มีความปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา

3.3 หลังคาคลุมฟุตบาทดังกล่าวจะต้องรับน้ำหนัก 720 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยปลอดภัย และถ้าจำเป็นต้องกองวัสดุเหล่านั้นไว้ หลังคาคลุมจะต้องรับน้ำหนักได้อย่างน้อย 1,440 กิโลกรัมต่อตารางเมตร

3.4 ด้านชายคาและด้านปลายสุดของหลังคาคลุมจะต้องสร้างให้สูงอย่างน้อย 1 เมตร ขอบนี้อาจจะสร้างตั้งฉากหรือเอียงเป็นมุม 45 องศา ออกด้านนอกโดยยึดให้มั่นคงกับเสาและปูกระดานตรึงชิดกัน หรืออาจใช้วิธีตีขอบกันของตกยึดไว้ที่ฐานและขึงด้วยลวดตะแกรงอวาลิ่งกะสีขนาดเบอร์ 16 U.S. gage

3.5 หลังคาคลุมที่เปิดช่องไว้สำหรับขนถ่ายสิ่งรื้อถอนจะต้องปิดไว้ตลอดเวลาเว้นแต่ตอนที่ทำการขนถ่ายจริงๆ

3.6 ไม้กระดานปูหลังคาคลุมฟุตบอล จะต้องหนาไม่น้อยกว่า 5 ซม. ปูชิดกันและป้องกันน้ำรั่วซึม ชั้นส่วนต่าง ๆ ของหลังคาคลุมจะต้องยึดกันแข็งแรงและต่อกันโดยไม่หลุดออกได้ง่าย หรือไม่ทำให้โครงสร้างซึ่งเปลี่ยนรูปไป

3.7 ถ้าพื้นหลังคาคลุมไม่ได้สร้างติดกับผนังของสิ่งปลูกสร้างที่จะทำการรื้อจะต้องทำรั้วกันตลอดแนวฟุตบอลด้านที่ใกล้อาคาร ข้อกำหนดนี้ไม่บังคับสำหรับบางแห่งซึ่งอาจเว้นช่องสร้างประตูเลื่อนหรือประตูเปิดปิดไว้ตามความจำเป็นของงาน

3.8 ในกรณีที่ระยะห่างระหว่างขอบฟุตบอลกับสิ่งปลูกสร้างเกินกว่า 4.50 เมตร และน้อยกว่า 7.50 เมตรการสร้างหลังคาคลุมทางเดินอาจจะสร้างตามแบบดั่งได้กล่าวแล้วหรือแทนที่จะสร้างเป็นแบบหลังคาคลุม อาจจะสร้างเป็นรั้วกันแข็งแรงตามแนวขอบฟุตบอลด้านใกล้สิ่งปลูกสร้าง หรือถ้าได้รับอนุญาต อาจจะสร้างติดกับฟุตบอลตามแนวของถนนด้านใกล้สิ่งปลูกสร้าง

3.9 จะต้องสร้างรั้วกันดั่งกล่าวด้วยไม้หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสมสูงอย่างน้อย 1.80 เมตร และกันทึบทั้งด้านสูงและด้านยาวตลอด ยกเว้นแต่ส่วนที่เปิดช่องไว้ทำเป็นบานเปิดหรือประตูเลื่อนตามความจำเป็นของงาน

3.10 ถ้าระยะห่างระหว่างขอบฟุตบอลกับสิ่งปลูกสร้างเกินกว่า 7.50 เมตร อาจจะสร้างหลังคาคลุมหรือรั้วกันดั่งได้กล่าวแล้ว หรือแทนที่จะสร้างเป็นแบบหลังคาคลุมหรือรั้วกันอาจจะสร้างเป็นราวกันให้แข็งแรงตามแนวขอบฟุตบอล หรือขอบถนนตลอดความยาวของพื้นที่ปฏิบัติงานรื้อถอนทำลาย โดยมีคันทันยกปิดเปิดได้ตามความจำเป็นของงาน

3.11 ต้องไม่คลุมถึงทางเข้าอาคารที่จะรื้อถอนทำลาย ถ้าสร้างหลังคาคลุมทางเดินไว้ อาจจะสร้างหลังคาทางเข้า (Canopy) ให้ยื่นยาวออกมาจากขอบตึกไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ในแต่ละกรณีหลังคาจะต้องกว้างกว่าทางเข้าหรือช่องประตูอาคารอย่างน้อย 60 ซม. และหลังคาทางเข้าดังกล่าวจะต้องสร้างให้แข็งแรงเช่นเดียวกับหลังคาคลุมทางเดินตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.6

• **บทที่ 4**

การขนถ่ายวัสดุจากการรื้อถอนทำลาย

ก. โดยผ่านรางระบายวัสดุ (Chute)

4.1 ห้ามทิ้งวัสดุลงมาจากที่สูงลงสู่พื้นภายนอกอาคารเว้นแต่ได้ทำรางระบายวัสดุที่ปิดมิดชิดโดยไข่ไม้หรือโลหะ

4.2 ร่างระบายวัสดุซึ่งเอนท่ามุม 45 องศา กับแนวราบ จะต้องมีฝาปิดด้านปิดมิดชิด จะเปิดไว้ใกล้ หรือที่พื้นอาคารเพื่อรับวัสดุที่ชนทิ้งเท่านั้น

4.3 ช่องเปิดดังกล่าวตามข้อ 4.2 จะต้องสูงไม่เกิน 1.20 เมตร วัดตามแนวผนังของท่อระบาย วัสดุและช่องที่เปิดไว้เช่นนี้ทุกชั้นไม่นับชั้นบนสุดจะต้องปิดไว้ตลอดเวลาที่ไม่ใช้งาน

4.4 ร่างระบายวัสดุที่ทำมุมน้อยกว่า 45 องศา กับแนวราบ อาจจะมีฝาปิดด้านบนไว้ได้เว้นแต่ ถ้า จุดซึ่งร่างระบายนี้ถ่ายวัสดุไปยังร่างระบายวัสดุอีกร่างหนึ่งซึ่งทำมุมเกินกว่า 45 องศา กับแนวราบ จะต้อง มีฝาปิดด้านบนร่าง ณ จุดนั้นเพื่อป้องกันวัสดุทะลักออกนอกทรง

4.5 จะต้องสร้างประตูปิดแข็งแรงปิดไว้กับร่างระบายวัสดุที่ใกล้จุดที่ถ่ายวัสดุออก และมีคนงานที่ ได้รับมอบหมายคอยปิดเปิดประตูรวมทั้งควบคุมการถอยหลังรถบรรทุก และการถ่ายวัสดุลงรถบรรทุก

4.6 จะต้องมอบหมายให้คนงานดังกล่าวคอยห้ามบุคคลอื่นไม่ให้ยืนและหรือผ่านใต้ปากร่างระบาย วัสดุ

4.7 เมื่อไม่มีการระบายวัสดุ บริเวณอันตรายแถบปากร่างระบายจะต้องปิดกั้นด้วยรั้ว หรือสิ่งอื่น ซึ่งไม่ให้เดินผ่านได้สะดวก

4.8 บริเวณช่องที่เปิดไว้ชั้นบนเพื่อให้คนงานเทขยะหรือวัสดุลงร่างระบาย, จะต้องมึรั้วปิดกั้น แข็งแรงสูงอย่างน้อย 90 ซม. นับจากพื้นห้องหรือพื้นซึ่งคนงานยืนโดยวัสดุลงร่างระบาย

4.9 ถ้าใช้รถเข็นล้อเดียวสำหรับขนถ่ายวัสดุลงร่างจะต้องสร้างขอบกันของตก หรือกันชนหนาไม น้อยกว่า 5 ซม. และสูง 15 ซม. ไว้ที่ปากช่องที่เปิดไว้ที่ร่างระบายและจะต้องใช้ไม้ปูปิดช่องว่าง ระหว่างร่างระบายกับช่องที่เปิดไว้ที่ร่างระบาย ซึ่งจะต้องใช้รถเข็นเข็นผ่านไป

ข. โดยผ่านช่องที่เปิดไว้ที่พื้น

4.10 ถ้าใช้วิธีการทิ้งวัสดุผ่านช่องที่เปิดไว้ที่พื้น โดยไม่ใช้ร่างระบายวัสดุ พื้นที่ของช่องเปิดที่ชั้น ต่าง ๆ แต่ละชั้นระหว่างพื้นชั้นบนซึ่งจะทำการรื้อถอนทำลายกับชั้นล่างที่รับวัสดุจะต้องไม่เกิน 25% ของ พื้นที่ทั้งหมดของพื้นชั้นหนึ่ง ๆ

4.11 พื้นที่ทั้งหมดของพื้นชั้นหนึ่ง ๆ อาจคำนวณได้โดยวิธีวัดความกว้างยาวของห้องจากขอบ ผนังด้านในซึ่งรวมทั้งพื้นที่ของช่องที่เปิดไว้ที่พื้น

4.13 ช่องที่เปิดไว้ที่พื้นใต้ชั้นที่กึ่งรั้วกึ่งกำแพง, ผนังห้องหรือพื้น จะต้องม็รั้วกันตกและขอบกันของดกมาตรฐานกันไว้ หรือใช้ไม้กระดานปูปิดช่องว่างนั้น ถ้าไม่ใช่เป็นช่องสำหรับเทวีสด

4.14 จะต้องสร้างราวกันหรือรั้วกันตกให้แข็งแรงรอบช่องที่เปิดไว้ที่พื้นตามชั้นต่าง ๆ โดยมีความสูงไม่น้อยกว่า 90 ซม. และห่างจากขอบช่องที่เปิดไว้ที่พื้นไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ห้ามรั้วราวกันหรือรั้วกันตกออกจนกว่าได้ลงมือรื้อถอนทำลายชั้นที่อยู่เหนือถัดไปลงมายังชั้นดังกล่าวและได้ขนถ่ายขยะออกจากพื้นเรียบร้อยแล้ว

4.15 ในการสกัดช่องที่พื้นของชั้นอาคารระหว่างชั้นที่กึ่งรั้วกึ่งถอนกับชั้นพื้นรับวีสด ถ้าการสกัดนั้นจะทำให้พื้นหรือบางส่วนของพื้นชั้นอาคารเหล่านั้นไม่ปลอดภัย จะต้องสร้างแกนงรับไว้

• **บทที่ 5**

บันไดถาวร ทางผ่านและบันไดไต่

5.1 เส้นทางทุกแห่งที่จะเข้าสู่อาคารที่จะทำการรื้อถอนทำลายจะต้องปิดกันไว้มิดชิดตลอดเวลา ยกเว้นบันไดถาวร, ทางผ่านและบันไดไต่ ซึ่งคนงานจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

5.2 บันไดไต่ที่นำมาใช้งานจะต้องสร้างและใช้วีสดให้เป็นไปตามข้อกำหนดในหมวดที่ 3 เรื่อง "บันไดไต่" ของข้อบัญญัตินี้

5.3 จะต้องรักษาบันไดถาวร, ทางผ่านและบันไดไต่ ซึ่งกล่าวไว้ในข้อ 5.1 ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย

5.4 จะต้องพาดบันไดไต่หรือแม่บันไดให้ยื่นเลยพื้นหรือยกพื้นไม่น้อยกว่า 1 เมตร

5.5 จะต้องยึดบันไดไต่ให้มั่นคงไม่ให้ฐานไถลเลื่อนหรือปลายเคลื่อนตัวไปได้

• **บทที่ 6**

การรื้อผนัง

6.1 ห้ามปล่อยให้เศษที่รื้อจากผนังปูนหรือส่วนที่สร้างด้วยปูนร่วงหล่นบนพื้นอาคาร โดยที่เศษชิ้นส่วนเหล่านั้นมีน้ำหนักรวมเกินกว่าน้ำหนักที่พื้นจะรับได้

6.2 ห้ามปล่อยให้ผนังซึ่งสูงเกินกว่า 22 เท่าของความหนาของผนังนั้นตั้งอยู่โดดเดี่ยวโดยไม่มี
แกงแนงยื่นอยู่ด้านข้าง เว้นแต่ผนังนั้นจะอยู่ในสภาพดีและออกแบบไว้ตั้งแต่ต้นให้ทรงตัวอยู่ได้โดยไม่
ต้องมีค้ำยันรับ

6.3 ห้ามอนุญาตให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานบนสันกำแพงหรือผนังขณะที่ดินฟ้าอากาศแปรปรวน

6.4 ห้ามตัดหรือรื้อถอนองค์อาคารซึ่งเป็นโครงสร้างหรือรับน้ำหนักอยู่จนกว่าจะได้รื้อถอนชั้นต่าง
ๆ เหนือพื้นที่กำลังรื้อถอนออกหมดแล้ว และได้ขนถ่ายเศษวัสดุที่รื้อออกหมดแล้ว ความชันนี้ไม่
ครอบคลุมถึงการตัดคานพื้นตามวัตถุประสงค์ ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 หมวดที่ 5 นี้ หรือเพื่อการ
ติดตั้งอุปกรณ์หรือตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 9.7 หมวดที่ 5 นี้

6.5 ก่อนการรื้อถอนผนังภายในหรือภายนอกห่างจากช่องที่เปิดไว้ที่พื้นไม่เกิน 3 เมตร ซึ่งวัสดุที่
รื้อถอนอาจจะร่วงหล่นลงมาทางช่องนี้ได้ทันที จะต้องปูละดานปิดช่องที่เปิดไว้ดังกล่าวให้มั่นคงจนกว่า
จะได้กั้นผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานอยู่ตามชั้นต่าง ๆ ข้างล่างออกไปหมดแล้ว หรือได้ปิดกั้นทางที่จะเข้า
มายังชั้นต่าง ๆ ดังกล่าว

6.6 การรื้อถอนอาคารซึ่งสร้างเป็นแบบโครงเหล็ก (Skeleton Construction) จะต้องไม่รื้อโครง
เหล็กออกจนกว่าจะได้รื้อส่วนที่เป็นปูนออกหมดแล้ว ในระหว่างดำเนินการรื้อถอนและขนถ่ายส่วนที่เป็น
ปูนลงมาจะต้องไม่มีเศษวัสดุหล่นค้างอยู่ตามคาน, คานหลักหรือองค์อาคารอื่น ๆ

6.7 จะต้องจัดทางเดินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่จะต้องขึ้นไปทำงานตามนั่งร้านหรือผนัง ทางเดินนี้
จะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

6.8 หลังจากเสร็จงานวันหนึ่ง ๆ จะต้องให้ผนังซึ่งยังรื้อไม่เสร็จทรงตัวอยู่ได้ โดยไม่มีอันตรายจาก
การพังทลายลงมา

6.9 ห้ามรื้อกำแพงซึ่งมีฐานรากใช้สำหรับกันดิน หรือสำหรับต่องค์อาคารจนกว่าได้ค้ำยันหรือใช้
แกงแนงรับและได้ขุดดินออกหมดแล้ว หรือได้ใช้เข็มพืดเหล็กหรือไม้ตอกกันไว้แล้ว

6.10 ในการรื้อถอนปล่องควันที่สร้างด้วยอิฐหรือคอนกรีตซึ่งไม่ปลอดภัยในการทิ้งวัสดุที่รื้อลงมา
ให้ทิ้งวัสดุดังกล่าวลงในปล่องควัน

6.11 จุดขนถ่ายวัสดุที่ปลายรางระบายวัสดุซึ่งอยู่ใกล้หรือที่ฐานปล่องควัน จะต้องป้องกันอันตราย
โดยทำหลังคาทางเข้า (Canopy) ปูด้วยไม้กระดานให้มีความแข็งแรงเทียบเท่าหลังคาคลุมทางเดินดัง
ได้กล่าวไว้ในข้อ 3.6 หมวดที่ 5 นี้

6.12 จะต้องจัดหาหมวกแข็งซึ่งมีคุณภาพเชื่อถือได้ให้ผู้ปฏิบัติงานหรือคนทำงานใช้สวมขณะปฏิบัติงาน

6.13 จะต้องกำหนดสถานที่ที่ทำการชั่วคราวในงานก่อสร้างและที่วางกล่องเครื่องมือ ให้อยู่ในบริเวณที่จะไม่เกิดอันตรายจากผนังหรือวัสดุต่าง ๆ ที่หล่นลงมา

• **บทที่ 7**

แคร่รับวัสดุที่หล่นจากการรื้อถอน (Catch platform)

7.1 การรื้อผนังด้านนอกอาคารซึ่งสูงเกินกว่า 21 เมตร จะต้องสร้างแคร่รับวัสดุที่หล่นจากการรื้อถอนตามแนวด้านนอกผนังเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชน หรือผู้ที่ปฏิบัติงานเบื้องล่าง

7.2 จะต้องสร้างแคร่รับวัสดุตั้งกล่าวทางด้านนอกผนังอาคารให้ต่ำกว่าชั้นที่กำลังรื้อถอนไม่เกิน 3 ชั้น และเมื่อการรื้อถอนได้กระทำมาจนถึงชั้นที่สามนับจากพื้นดิน ก็ไม่จำเป็นต้องสร้างแคร่รับวัสดุ

7.3 แคร่รับวัสดุจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร วัดตามแนวราบจากผนังอาคารและจะต้องมีขาหยั่ง (Outriggers) และปูกระดาน กระดานจะต้องปูชิดกันและไม่เว้นช่องว่างตอนที่ต่อกับผนัง

7.4 อาจะสร้างแคร่รับวัสดุ โดยใช้วัสดุอย่างอื่นนอกเหนือจากไม้ แต่วัสดุนั้นจะต้องมีความแข็งแรงเทียบเท่า และไม่เสื่อมสภาพเมื่อโยนวัสดุหล่นลงมากระทบ

7.5 แคร่รับวัสดุจะต้องรับน้ำหนักบรรทุกไม่น้อยกว่า 600 กิโลกรัม / ตารางเมตร

7.6 แคร่รับวัสดุจะต้องวางเอียงโดยขอบด้านนอกสูงกว่าขอบด้านในอย่างน้อย 15 ซม.

7.7 ขาหยั่งจะต้องแข็งแรงพอที่จะค้ำยันไม่ให้แคร่รับวัสดุพังลงมา และจะต้องวางห่างกันระยะไม่เกิน 3 เมตร

7.8 ขาหยั่งจะต้องมีที่ยันรับแข็งแรง เช่น ยันกับตัวอาคารหรือมีค้ำยันที่ยึดมั่นคงผ่านทางช่องหน้าต่างไม้ กระดานซึ่งปูไว้ โดยมีขาหยั่งรับจะต้องมีความหนาไม่น้อยกว่า 5 ซม. ปลายกระดานจะต้องปูทับกันที่จุดยันรับ โดยเกยห่างจากจุดยันรับอย่างน้อย 30 ซม. กระดานทุกแผ่นจะต้องตรึงไม่ให้เคลื่อนตัวได้

7.9 จะต้องสร้างกรอบทามุม 45 องศา กับแนวราบที่ขอบด้านนอกของแคร่รับวัสดุ โดยมีความกว้างไม่น้อยกว่า 120 ซม. นับตามแนวเอียงของกรอบจากขอบแคร่รับวัสดุ

7.10 กรอบดั่งกล่าวซึ่งด้วยลวดตะแกรงอาบสังกะสีไม่น้อยกว่าลวดเบอร์ 16 U.S. gage wire และช่องตะแกรงขนาด 3.7 ซม. รวมทั้งจะต้องมีไม้โยงยึดแผ่นตะแกรงดั่งกล่าว ทุก ๆ ระยะ 3 เมตร

7.11 จะต้องไม่มีช่องว่างระหว่างแผ่นตะแกรงกับแคร้รับวัสดุ

7.12 ไม้โยงยึดแผ่นตะแกรงจะต้องมีขนาดหน้าตัดไม่น้อยกว่า 5 x 15 ซม. โดยด้านยาวกว่าจะต้องตั้งฉากกับขอบแผ่นตะแกรง

7.13 ห้ามชนถ่ายวัสดุทิ้งลงบนแคร้รับวัสดุ หรือใช้แคร้รับวัสดุเป็นที่เก็บวัสดุสิ่งของ

• **บทที่ 8**

การรอฟื้น

8.1 คำว่า “โค้งดั่งพื้น” (Floor arches) ในข้อบัญญัติต่อไปนี้จะหมายถึงพื้นปูซึ่งปูนปิดระหว่างคานพื้นและคานหลักโดยไม่คำนึงถึงว่าจะเป็นพื้นแบบใด

8.2 ในการสกัดช่องที่โค้งดั่งพื้นซึ่งปูปิดแนวเดียวตลอดระหว่างคานหรือจตุรับ 2 ตำแหน่งส่วนของโค้งดั่งพื้นที่จะสกัดทำของดั่งกล่าวอาจจะสกัดออกกว้างเพียงใดก็ได้ แต่จะต้องสกัดตลอดแนวโค้งดั่งพื้นซึ่งระหว่างช่วงคานหรือช่วงจตุรับ

8.3 การสั่งให้ลูกจ้างรื้อพื้นออก จะต้องจัดหาไม้กระดานขนาดหนาและกว้างไม่น้อยกว่า 5 x 25 ซม. ให้ลูกจ้างใช้ในการรื้อโค้งดั่งพื้น การวางไม้กระดานจะต้องมั่นคงพอที่จะรับผู้ปฏิบัติงานไว้ได้ ถ้าโค้งดั่งพื้นถล่มลงมาโดยไม่คาดฝัน และถ้าจำเป็นต้องใช้ผู้ปฏิบัติงานยืนทำงานโดยเหยียบกระดานขาละแผ่น ระยะระหว่างกระดานจะต้องไม่เกิน 40 ซม.

8.4 จะต้องจัดทางเดินกว้างไม่น้อยกว่า 75 ซม. ปูด้วยกระดานขนาดหนาและกว้างไม่น้อยกว่า 5 x 25 ซม. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานใช้เดินไปยังจุดปฏิบัติงาน โดยไม่ให้เดินบนคานโลง ๆ

8.5 จะต้องตอกคานยึดรับไม้กระดานพื้นทางเดินให้แข็งแรง คานยึดดั่งกล่าวจะต้องวางอยู่บนคานพื้นหรือคานหลัก โดยไม่วางบนโค้งดั่งพื้นเพียงอย่างเดียว

8.6 ขณะที่ทำการรื้อโค้งดั่งพื้น จะต้องห้ามมิให้ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในบริเวณต่ำกว่าโค้งดั่งพื้นนั้นลงมา และจะต้องสร้างราวกันไว้ไม่ให้ผู้ใดเข้าได้สะดวก

8.7 ห้ามรื้อโค้งดั่งพื้นจนกว่าจะได้เก็บกวาดขยะและวัสดุที่ไม่จำเป็นใช้งานอื่น ๆ บนโค้งดั่งพื้นและบริเวณรอบ ๆ ในระยะ 6 เมตร เรียบร้อยแล้ว

8.8 ไม้กระดานซึ่งนำมาใช้ทำพื้นทางเดินเพื่อป้องกันอันตรายเป็นการชั่วคราวนั้น จะต้องเป็นไม้ที่สมบูรณ์ไม่มีตำหนิ และหนาอย่างน้อย 5 ซม. ปูชิดกัน ปลายกระดานจะต้องต่อกันอย่างน้อย 10 ซม. และหนาอย่างน้อย 5 ซม. ปูชิดกัน ปลายกระดานจะต้องต่อกันอย่างน้อย 10 ซม. โดยวางอยู่บนสิ่งรองรับที่มั่นคง เพื่อป้องกันการหลุดออกจากกันขณะรับน้ำหนัก

- **บทที่ 9**

- **สถานที่เก็บวัสดุ**

9.1 ห้ามเก็บวัสดุที่รื้อถอนออกหรือขยะบนพื้นอาคารหรือโครงสร้างที่จะรื้อถอนทำลายเกินกว่าพิกัดน้ำหนักที่พื้นนั้นจะรับได้

9.2 สำหรับอาคารที่ใช้พื้นไม้อาจจะรื้อกระดานพื้นได้ไม่เกินหนึ่งชั้นนับจาก ฝ้าลาดถนน เพื่อใช้เป็นที่ยกขยะ โดยจะต้องป้องกันวัสดุที่ร่วงหล่นลงมาไม่ให้กระแทกเป็นอันตรายต่อการทรงตัวของโครงสร้างอาคารนั้น

9.3 ในกรณีจำเป็นต้องคองคานไม้รับพื้นเอาไว้เพื่อใช้เป็นแกงแวงยึดผนังภายใน หรือเพื่อให้ผนังภายนอกทรงตัวโดยลำพังอยู่ได้ จะต้องไม่รื้อถอนคานดังกล่าวจนกว่าจะได้สร้างค้ำยันอื่นขึ้นมาแทนที่แล้ว

9.4 สำหรับอาคารทนไฟ อาจจะรื้อถอนโค้งตั้งพื้นออกได้สูงไม่เกิน 7.50 เมตร นับจากฝ้าลาดถนน เพื่อใช้เป็นที่ยกขยะ แต่การรื้อถอนนี้จะต้องไม่เป็นอันตรายต่อการทรงตัวของโครงสร้างอาคารนั้น

9.5 ถ้าการรื้อโค้งตั้งพื้นดังกล่าวมากกว่าหนึ่งชั้นพื้น การรื้อถอนจะต้องเริ่มตั้งแต่พื้นที่อยู่สูงสุดแต่จะต้องไม่เกิน 7.50 เมตร นับจากฝ้าลาดถนน และทยอยรื้อชั้นล่างลงมาตามลำดับตามความจำเป็นของงาน

9.6 มีวิธีให้เลือกอีกวิธีหนึ่งคือ การรื้อโค้งตั้งพื้นจากที่ที่ยกขยะอาจจะเริ่มตั้งแต่ชั้นล่างสุดแล้วทยอยรื้อชั้นสูงถัดขึ้นไป แต่มีข้อแม้ว่า การรื้อพื้นชั้นที่สูงถัดขึ้นไปนับจากชั้นล่างสุดจะต้องรอไว้ก่อนจนกว่าขยะในที่ที่ยกขยะจะกองสูงขึ้นมาไม่เกินหนึ่งชั้นให้โค้งตั้งพื้นที่จะรื้อออกนั้น

9.7 คานเหล็กรับพื้นซึ่งเป็นคานระหวาง (Intermediate steel floor beams) ซึ่งไม่เกี่ยวกับการทรงตัวของโครงสร้างอาจจะรื้อออกจากที่ยกขยะได้ตามที่ได้กล่าวในข้อ 9.4

9.8 การเทวัสดุจากชั้นบนลงมายังที่เก็บวัสดุจะต้องไม่กระทำติดต่อกัน โดยเฉพาะในช่วงที่ผู้ปฏิบัติงานกำลังรื้อโค้งตั้งพื้น, คานพื้น หรือปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดในที่เก็บวัสดุนั้น

9.9 จะต้องระวังไม่ให้ผนังรับแรงดันทางด้านข้างเนื่องจากการกองวัสดุหรือรับแรงกระแทกจากวัสดุที่หล่นลงมา

9.10 จะต้องปิดกั้นบริเวณที่เก็บวัสดุซึ่งจะเทวัสดุลงมายกเว้นแต่ช่องที่เปิดไว้สำหรับขนถ่ายวัสดุ และจะต้องปิดช่องที่ปิดไว้นี้ตลอดเวลาที่ไม่มีการขนถ่ายวัสดุ

• **บทที่ 10**

การรื้อถอนเหล็กโครงสร้าง

10.1 เมื่อได้รื้อถอนโค้งตั้งพื้นออกแล้ว จะต้องปูกระดานพื้นโดยตลอดทับแนวคานซึ่งรับบันจันวันไว้แต่ช่องที่จะใช้ส่งวัสดุหรืออุปกรณ์

10.2 ในการขับหรือควบคุมรถยกและบันจัน จะต้องจัดให้มีการให้สัญญาณตามแบบมาตรฐานและผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเครื่องจักรดังกล่าวนี้จะต้องได้รับการอบรมและเข้าใจสัญญาณดีแล้ว

10.3 จะต้องใช้เชือกบังคับตำแหน่ง (Tag line or guide rope) วัสดุที่ยกขึ้นหรือวางลง

10.4 ห้ามผู้ปฏิบัติงานโดยสารไปกับสิ่งของที่ยกลอยตัว

10.5 ถ้ามีการยกท่อแก๊สอะเซทิลีน หรืออ็อกซิเจนโดยใช้รถยกหรือบันจัน จะต้องยึดท่อแก๊สดังกล่าวไว้กับโครงใส่กระบะให้มั่นคงเพื่อยกขึ้นไป

10.6 ห้ามตัดคานออกจนกว่าจะได้ทำการป้องกันไม่ให้คาน (ซึ่งผูกยึดด้วยสลิงจากรถยกหรือบันจัน) แกว่ง ซึ่งอาจจะกระแทกผู้ปฏิบัติงานหรืออุปกรณ์หรือโครงสร้างส่วนหนึ่งส่วนใดที่จะทำการรื้อออก

10.7 ห้ามรื้อโครงเหล็กโดยวิธีปล่อยให้หล่นลงมา แต่ให้ใช้วิธีผูกห้อยลงมาโดยใช้รถยกหรือบันจัน

10.8 ถ้าจำเป็นต้องรื้อโครงเหล็กอาคารโดยไม่ใช้บันจัน จะต้องปูกระดานทับแนวคาน ซึ่งอยู่ด้านล่างถัดจากคานหรือเสาที่จะรื้อลง สำหรับข้อนี้ไม่บังคับสำหรับชั้นที่ได้รื้อโค้งตั้งพื้นออกแล้ว หรือช่องเปิดซึ่งใช้สำหรับขนส่งวัสดุเครื่องอุปกรณ์

ที่มา : มาตรฐานความปลอดภัยสำหรับงานก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2518

วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์